

Αδελφότης Θεολόγων «Ο Σωτήρ»

Άρθρο που είδε τὸ φῶς τῆς δημοσιότητας κρούει τὸν κώδωνα τοῦ κινδύνου γιὰ τὴν Εὐρώπη καὶ ἀποκαλύπτει μιὰ ὄχι μικρῆς ἐμβέλειας παθογένειά της:

«Οἱ σύγχρονες κοινωνίες μας βρίσκονται ἀντιμέτωπες μὲ μιὰ πρωτοφανή κρίση ὑπογεννητικότητας, μιὰ σιωπηλὴ πανδημία ποὺ ἀπειλεῖ τὴ βιωσιμότητα καὶ τὴν ὕπαρξη τῶν ἐθνῶν στὸ πέρασμα τῶν χρόνων. (...) Ἡ ἀπόκτηση παιδιῶν γίνεται γιὰ ἀρκετοὺς εἴτε μιὰ “ἐπίπονη ἐπιλογή” εἴτε μιὰ “σπάνια πολυτέλεια”, ἀνάλογα μὲ τὴν περίσταση, κι ἔτσι ὀλοένα καὶ περισσότεροι γυναῖκες καὶ ἄνδρες ἐπιλέγουν νὰ ζήσουν χωρὶς τὴν εὐθύνη καὶ τὰ ἔξοδα ἀνατροφῆς τῶν παιδιῶν. (...)

Πολλὲς εὐρωπαϊκὲς χῶρες ἀντιμετωπίζουν ἔντονα τὸ φαινόμενο τῆς ὑπογεννητικότητας, μὲ τὴ μέση γονιμότητα στὴν ΕΕ νὰ εἶναι περίπου 1,5 παιδιὰ ἀνὰ γυναῖκα, πολὺ κάτω (...) ἀπὸ τὸ ὄριο ἀντικατάστασης τοῦ πληθυσμοῦ (2,1 παιδιὰ ἀνὰ γυναῖκα). (...)

Ἡ χώρα μας ἀντιμετωπίζει ἕνα ἀπὸ τὰ χαμηλότερα ποσοστὰ γεννήσεων στὴν Εὐρώπη, μὲ τὴ γονιμότητα νὰ κυμαίνεται γύρω στὸ 1,3 παιδιὰ ἀνὰ γυναῖκα». Τὸ ἄρθρο ἀναφέρει ὅτι αὐτὴ ἡ τάση συνιστᾷ πλέον κίνημα, τὸ κίνημα “No Kids” (=ὄχι παιδιὰ). Ἐπιπλέον ἐπισημαίνει τὸ ἑξῆς:

«Μία ἐνδιαφέρουσα καὶ τρομακτικὴ παράλληλα πτυχὴ τοῦ κινήματος “No Kids” εἶναι ἡ ἐμφάνιση τῶν λεγομένων “No Kids Zones”. Χώρων δηλαδή, ὅπως εἶναι καφετέριες, ἐστιατόρια, ξενοδοχεῖα, πάρκα ἀναψυχῆς καὶ δημόσιοι χώροι, ποὺ ἀπαγορεύουν τὴν εἴσοδο σὲ παιδιὰ πρὸς ἀποφυγὴ τῆς φασαρίας καὶ τῶν

ένοχλήσεων που μπορεί να προκαλέσουν τα παιδιά. (...)

Έκείνο δε που σοκάρει είναι το γεγονός ότι οι περισσότεροι από τους χώρους αυτούς είναι “pet friendly”, δηλαδή επιτρέπονται τα ζώα συντροφιάς, όπως είναι οι γάτες και οι σκύλοι, αλλά όχι τα παιδιά. (...)

Από την άλλη, τα κατοικίδια έχουν αποκτήσει σημαντικό ρόλο στη ζωή των ανθρώπων τα τελευταία χρόνια, ειδικά στις αστικές περιοχές. Πολλοί άνθρωποι τα αντιμετωπίζουν ως μέλη της οικογένειάς τους κι έχουν μεγαλύτερη αποδοχή από τα παιδιά, καθώς θεωρούνται πως συμβάλλουν σε έναν ευχάριστο και χαλαρό τρόπο ζωής (...) χωρίς ιδιαίτερες απαιτήσεις και φροντίδα, όπως απαιτούν τα παιδιά» (“newsbreak.gr” 4-11-2024).

Αποκύημα κι αυτό του σύγχρονου τρόπου ζωής. Μιας ζωής αποστατημένης από τον Θεό και το θέλημά του και παραδομένης στις έπιταγές της σαρκός και της ήδονοθηρίας. Μιας ζωής που αποφεύγει την ανάληψη των ευθυνών και προτρέπει στην απόλαυση της ύλης και των ηδονών των αισθήσεων. Επιλογές όμως όλες αυτές ολέθριες για τη συνέχεια του Έθνους και την παραμονή της υποστάσεώς του στο «ϊστορικό γίγνεσθαι».

Κυρίως όμως επιλογές που υπονομεύουν την πνευματική υπόσταση του ανθρώπου και τον οδηγούν σταδιακά στην εξομοίωσή του με τα άλογα ζώα. Αν αντί για παιδιά περιποιούμαστε γατιά και σκυλιά, τότε ποιο απομένει να είναι το κατάντημά μας;

Αλλά κάτι τέτοιο σε καμιά περίπτωση δεν αρμόζει σε τοῦτο τον τόπο, ὁ ὁποῖος φώτισε με τὸ πνευματικό του φῶς τὸν κόσμον καὶ τοῦ δίδαξε τὴν ἀληθινὴ ἀνθρωπιά καὶ τὴ σωτηριώδη θεογνωσία.

[Πηγή](#)